

[Kurt Hansen]

her med disse uarticulerede koldkrigsudfald mod forskellige personalegrupper i postterminalen. Hvad er det for nogle undergravende elementer, som hr. Brøndsted talte om? Jeg vil gerne bede hr. Brøndsted om at komme op og fortælle, hvem det er, hvor mange de er, og hvad det er, der er undergravende arbejde.

(Kort bemærkning).

**Brøndsted (V):**

Jeg kan kort og godt sige, at jeg har nævnt tingene, som de virkelig eksisterer, og som det er kendt. Som sagt: en spade er en spade.

(Kort bemærkning).

**Kurt Hansen (VS):**

En spade er en spade, og hr. Brøndsted er hr. Brøndsted. Han kan altså ikke bevise noget som helst i forbindelse med sine udfald mod en del af de ansatte i postterminalen. Det var fint at få afklaret fra starten. Det var en hul én!

**Otto Mørch (S):**

Den 19. september i år gav ministeren for offentlige arbejder i folketingsudvalget om offentlige arbejder en redegørelse for den situation, der dengang forelå vedrørende postvæsenet.

Den testbrevundersøgelse, som post- og telegrafvæsenet for første gang havde gennemført omkring den 1. september, viste som bekendt, at omkring 62 pct. af de testbreve, som blev afsendt fra det storkøbenhavnske område, var en dag eller mere forsinket. Landsgennemsnittet var noget lavere, nemlig ca. 30 pct. Det var oplysninger, som chokerede mange, og det er ikke for mildt sagt, at den almindelige opfattelse var, at en sådan tilstand er ganske uacceptabel. Det mener vi også i socialdemokratiet.

Postvæsenet har i flere hundrede år hørt med til ethvert civiliseret samfunds nervestystem, og det er det også i dag, uanset de mange teknologiske fremskridt ikke mindst på teleområdet. Samfundets almindelige funktion forudsætter, at postgangen er normal, og at brevene kommer frem til tiden, og det gælder såvel i erhvervslivet som for borgerne i almindelighed.

Postvæsenet er og skal være en servicefunktion over for forbrugerne. Derfor er der også en klar forbrugerinteresse i, at det fungerer. Forbrugerne er i denne henseende ikke alene en privat person, der brevkontakter en anden, men i høj grad også erhvervslivet, der er stærkt afhængigt af postvæsenets effektivitet.

At postvæsenet skal fungere er ikke alene et ønske fra forbrugerne, det er også et meget stærkt ønske hos medarbejderne i P & T. Det fremgår ikke mindst af forbundsformand Aage Andersens tale på Dansk Postforbunds 27. ordinære kongres den 31. august i år. Jeg tillader mig at citere fra talen:

»Problemerne med postkvaliteten er så alvorlige og så belastende for postfolks omdømme, at jeg ikke betænker mig på fra denne vort forbunds fornemste talerstol at appellere til jer kongresdelegerede, der alle er placerede i et centralt tillidsmandsjob. Medvirk med jeres indflydelse rundt på tjenestestederne til, at postkvaliteten igen kommer tilbage til de forhen kendte højder, hvor man med fuld ret kunne sige om en ting, at det var så sikkert som et brev med posten.

Vel er der mange overdrivelser i den kritik, der rettes mod P & T, men man kommer ikke uden om, at postkvaliteten i de seneste år er blevet stærkt forringet.

Det afgørende for vores goodwill i befolkningen er, at der snarest sker en forbedring i denne tingenes tilstand. Derfor denne usædvanlige opfordring til jer om at medvirke til at genskabe respekten om P & T.«

Det var ansvarlig tale fra den største personaleorganisation inden for P & T.

Postvæsenet hører jo til de virksomhedsområder, som der ikke er tvivl om bør varetages af det offentlige, det har man erkendt i flere hundrede år. Situationen må derfor i særlig grad vække til eftertanke hos de mennesker – og dertil hører jeg selv – som mener, at det er fornuftigt, at en række væsentlige opgaver løses af det offentlige og under kontrol af befolkningens valgte repræsentanter. Når man har det standpunkt, må man også lægge overordentlig megen vægt på, at de opgaver, der således er henlagt til det offentlige, skal løses rationelt, skal løses effektivt. Også af denne mere principielle grund føler vi det i socialdemokratiet meget nød-